Motion

1983/84:232

Knut Wachtmeister m. fl.
Vissa avdrag för kostnader för intäkternas förvärvande, m. m.
(prop. 1983/84:68)

I proposition 1983/84:68 föreslås bl. a. förtydligande av de krav som skall gälla för att avdrag skall medges för kostnader för resor med bil mellan bostad och arbetsplats när bil används i tjänsten. Sådant avdrag föreslås medges om den skattskyldige använder bilen i tjänsten under minst 60 dagar per år för de dagar som bilen används i tjänsten samt för alla dagar om bilen används i tjänsten under minst 160 dagar. Det är bra att ett klarläggande kommer till stånd. Enligt vår mening är dock "minst 60 dagar" ett alltför högt ställt krav. Vi föreslår att det i stället skall gälla om den skattskyldige använder bilen i tjänsten minst 10 dagar och användningen i tjänsten uppgår till i genomsnitt minst 5 mil per dag.

I propositionen föreslås också en urholkning av beräkningsgrunden för avdraget för bilkostnader vid resor mellan bostad och arbetsplats, att tillämpas fr. o. m. 1985 års taxering. Förslaget innebär att man vid beräkning av avdraget för bilresor endast skall beakta rörliga kostnader. Övergången föreslås ske successivt genom att avdraget 10:20 kr./mil som gäller vid 1984 års taxering låses tills dess de rörliga kostnaderna överstiger detta belopp.

Orsaken till förslaget är att "enskilda personer normalt torde anskaffa bil för i huvudsak privat bruk". Även i de fall så är fallet finns ingen anledning att inte medge avdrag för värdeminskning eller försäkring, som båda blir högre ju fler mil som körs. I många familjer måste dessutom makarna ha tillgång till var sin bil för att komma till och från sina resp. arbeten.

Förslaget skulle dessutom ha klara *regionalpolitiska nackdelar* genom att slå hårdast mot de hushåll, som inte har tillgång till kollektiva trafikmedel. Förslaget att skattskyldig som på grund av ålder, sjukdom eller handikapp använder bilen för resor mellan bostad och arbetsplats även fortsättningsvis skulle medges avdrag för den del av de faktiska, totala bilkostnaderna som belöper på körningar till och från arbetsplatsen, skulle dessutom göra reglerna ännu mer svårhanterliga från administrativ synpunkt. Vi yrkar därför avslag på förslaget till urholkning av reseavdraget.

Liksom i tidigare motioner från vårt håll anser vi att tidsåtgången för att köra barn till och från dagmamma eller daghem skall medräknas, när tidsvinst till följd av bilanvändningen skall fastställas.

Slutligen föreslås att skattskyldiga som är anställda vid företag inom byggnads- och anläggningsbranschen även efter gängse tvåårsperiod skall

medges avdrag för ökade levnadskostnader vid 1984 och 1985 års taxeringar med ett belopp motsvarande den del av normalbeloppet som avser kost vid långtidsförrättning ökat med faktisk kostnad för logi på arbetsorten. En ovillkorlig förutsättning för att förslaget skall bifallas är enligt vår mening att det görs tillämpligt på *alla* jämförbara grupper. Regeringen bör därför skyndsamt återkomma med nytt förslag som inte diskriminerar vissa grupper med likartade arbetsförhållanden.

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att avdrag för resor till och från arbetet även skall medges för de dagar som bilen används i tjänsten om den anställde använder bilen i tjänsten minst 10 dagar per år och denna användning uppgår till i genomsnitt minst 5 mil per dag eller sammanlagt minst 300 mil per år,
2. att riksdagen beslutar att i tidsvinsten för bilresor till och från arbetet också skall medräknas resor för att hämta och lämna småbarn,
3. att riksdagen avslår förslaget till begränsning av bilreseavdraget,
4. att riksdagen med avslag på förslaget till utsträckta avdrag för ökade levnadskostnader för anläggningsarbetare hos regeringen begär nytt förslag i enlighet med vad som i motionen anförts.

Stockholm den 24 november 1983

KNUT WACHTMEISTER (m)

KARL BJÖRZÉN (m)	HUGO HEGELAND (m)
GUNNAR HÖKMARK (m)	BO LUNDGREN (m)
EWY MÖLLER (m)	GÖRAN RIEGNELL (m)
INGEGERD TROEDSSON (m)	BENGT WITTBOM (m)

LiberTryck Stockholm 1983